

Carta a la comunitat universitària de la UIB

Com a membres de PDI i PTGAS de la Universitat de les Illes Balears, volem manifestar la nostra preocupació per les reaccions, clarament desproporcionades, que s'han produït arran de l'ocupació pacífica del Rectorat per part dels membres de l'Acampada per Palestina. En particular, trobam que el comunicat signat pels degans i directors de facultats, centres i escoles de la UIB on s'expressa el seu suport immediat a les decisions del Rectorat i es convida a emprendre sancions contra els acampats constitueix una resposta extraordinària, desmesurada i injusta que no reflecteix els valors de democràcia i llibertat d'expressió que defensam a la nostra universitat. Si bé els crits i desqualificacions d'algunes de les persones acampades cap a l'equip rectoral són clarament rebutjables, no hi hagué en aquesta protesta cap acció mereixedora de sancions. A més, el fet que els degans i directors no hagin consultat ni informat prèviament les respectives juntes de facultat i centre fa encara més inusual aquesta decisió.

En primer lloc, volem recordar que, durant les dues setmanes de l'acampada, els estudiants no han exercit en cap moment violència contra cap membre de la comunitat universitària ni han impedit la celebració de cap activitat acadèmica. Així mateix, el col·lectiu de manifestants tampoc no ha realitzat o autoritzat en cap moment actes vandàlics o de destrucció del patrimoni, com es podria pensar quan es llegeix el comunicat de degans i directors. De fet, membres de PDI que eren presents al Rectorat el passat 29 de maig constataren que els agents de la Policia Nacional varen agrair als acampats la seva cooperació i el seu caràcter pacífic durant el procés de desallotjament. En aquest sentit, ens ha sobtat també la decisió de cridar la Policia Nacional, la qual cosa no havia passat mai a la UIB, ni tan sols durant la llarga ocupació de l'edifici Ramon Llull que es va fer amb ocasió de les protestes contra el Pla Bolonya del curs 2008-2009.

En segon lloc, ens sembla preocupant que degans i directors no hagin condemnat públicament les agressions i amenaces que varen patir els acampats per part d'un grup de persones amb simbologia feixista els dies 20 i 21 de maig. Els actes d'odi i violència no poden quedar impunes en un entorn que ha de ser segur i respectuós per a tothom. Per tant, exigim que es prenguin les mesures necessàries per garantir la seguretat i els drets de tota la comunitat universitària i que també s'aclareixi si qualche membre d'aquest grup violent està matriculat a la UIB, com va denunciar l'acampada.

En tercer lloc, volem recordar que els acampats són, en la seva major part, estudiants d'aquesta universitat que han actuat moguts per la solidaritat i l'empatia envers el sofriment extrem del poble palestí, víctima d'un genocidi que cada vegada resulta més difícil maquillar. En contra del discurs punitiu i criminalitzador que està circulant, l'acampada ha estat un punt d'inflexió que ha tingut clars efectes positius i ha fet visibles problemàtiques importants. Les successives mesures a què s'ha compromès el Rectorat, tot i que insuficients a ulls de molts, en són una bona prova. Cal tenir present, a més, que altres universitats espanyoles, com ara Barcelona, Sevilla o València, han estat molt més explícites en la seva ruptura de relacions amb les universitats d'Israel, la suspensió de convenis amb empreses vinculades econòmicament amb el conflicte o la qualificació i condemna del genocidi. Les demandes de l'acampada són, per tant, legítimes i estan fonamentades.

Finalment, cal destacar el civisme per part de l'acampada i la seva vocació didàctica i formativa pel que fa a la història, la cultura i la situació actual de Palestina. Una actitud que és coherent amb el nostre discurs, el d'una universitat pública, la UIB, que defensa els valors democràtics, la implicació de l'alumnat i la llibertat d'expressió. Més enllà de postures i opinions divergents, ens hauria d'unir la lluita contra el genocidi que s'està duent a terme davant els nostres ulls amb la connivència de la comunitat internacional. Avui, més que mai, tenim la necessitat urgent de bastir ponts entre tots i totes de manera constructiva per tal d'actuar junts i des del respecte mutu contra la barbàrie, de la qual no podem ser còmplices ni per acció ni per omissió. Esperem que aquestes reflexions siguin escoltades i que puguem construir una universitat més justa, democràtica i compromesa amb els drets humans.